

sidste uge sammenlignede det med det, der i sin tid skete omkring Grosnij i Tjetjenien. Det vil sige, at man måske vinder krigen, men alligevel på en måde så man umuligt kan vinde freden også.

Det er det, der er det grundlæggende spørgsmål. Derfor vil jeg gentage spørgsmålet: Hvor mange civile tab mener den danske regering vil være acceptable som den pris, der skal betales?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste spørgsmål kan selvsagt ikke besvares, fordi ethvert civilt tab er en tragedie, og der er ikke noget større ønske end, at man kunne undgå det. Derfor kan man jo ikke være så kold og kynisk, at man bare stiller det sådan op og siger, at så mange civile tab er acceptable. Det kan man jo ikke. Hvert eneste civile tab er en tragedie og burde have været undgået. Ethvert tab er en tragedie. Det er også et tab, hvis en soldat bliver dræbt, og det er da også en tragedie.

Så siger hr. Villy Søvndal, at han godt kunne have ønsket, at jeg havde beklaget, at en irakisk familie blev dræbt under tragiske omstændigheder. Det skal jeg gerne beklage. Nu var det ikke det, jeg blev spurgt om. Det skal jeg da gerne beklage. Det er naturligvis også en tragedie.

Det, hr. Villy Søvndal så bare ikke siger noget om, er, at når sådan nogle tragiske ulykker så også kan ske under krigshandlinger, hænger det jo bl.a. sammen med, at Saddam Husseins regime har indført krigsformer, som strider mod alle regler, og som er fornedrende for mennesker, ved at lade selvmordsbombere gå ind i krigen, ved i virkeligheden at skyde på egne folk, som måtte have lyst til at forsvinde eller oven i købet udtrykker støtte til de amerikanske og britiske styrker.

Det er jo i meget høj grad det irakiske regime selv, der skyder civilbefolkningen foran sig, bruger dem som skydeskive og bombeskjolde i ordets egentlige forstand, som er årsagen til, at sådan nogle tragiske ulykker kan ske.

Det er også meget typisk for debatten, at når der så sker ulykker på markedspladser, er den enstemmige bedømmelse straks, at det nok er en amerikansk fejlbombning, hvad ingen ved noget om. Det kan i lige så høj grad være Saddam Husseins eget regime, som har stået bag det. Det ved vi heller ikke noget om. Jeg siger bare, der er grund til at være stærkt kritisk over for mange af disse informationer.

Formanden:

Hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Jo, men stadig væk: Når statsministeren i dag indleder med at sige, at det i al væsentlighed går efter planen – det var indledningen til statsministerens besvarelse – er det så overraskende, når man tænker på, hvor slem hr. Saddam Hussein er, at han anvender nogle barske krigsmetoder? Kommer det bag på statsministeren? Var det ikke en del af kalkulen, at sådan er Saddam Hussein, og derfor anvender han de midler? Og når statsministeren så oven i købet siger, at det går efter planen, hvordan kan det så være overraskende?

Kl. 14.20

Så er det jo lige præcis, vi er tilbage ved punkten, at det er det, statsministeren ved at gøre Danmark til en aktiv krigspart har et direkte ansvar for – et direkte ansvar for. De dræbte familier, de uskyldige dræbte, de lemlæstede børn er en del af krigen. Det kan da ikke overraske, når man har at gøre med et styre som det irakiske, at de anvender alle midler.

Jeg manglede sådan set bare her til sidst at få at vide af statsministeren, om reaktionerne i de arabiske lande, hvor folkemasserne i øjeblikket koger af vrede over bombardementer og lemlæstede børn, også var en del af planen. Og hvordan vil man styre en situation, der helt oplagt er på vej ud af kontrol?

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at Saddam Hussein er en skurk ud over alle grænser, og han benytter sikkert alle mulige metoder. Det vidste vi jo at han ville, for vi vidste på forhånd, at han var en skurk. Det har vi vidst i mange år. Det har vi vidst helt tilbage, fra han kom til magten – i hvert fald de fleste af os. Så det er der jo ikke tvivl om.

Men jeg tror, man måske skal passe på med at sige, at alt, hvad der går galt, er hans skyld. Nu så jeg lige, at russerne over for amerikanerne havde protesteret over angreb, der truede sikkerheden for det russiske personale på den russiske ambassade i Bagdad. Det er nok ikke noget, Saddam Hussein står bag, men det kan statsministeren måske kommentere, hvis han har andre oplysninger om den sag.